ଅନୀଲ କୁମାର ତୁଲସିୟାନୀ

ବନାମ

ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ମେ 5,2006

[ଏଚ. କେ. ସେମା ଏବଂ ଆର. ଭି. ରଭିନ୍ଦ୍ରନ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଜାମିନ- ମଞ୍ଜୁର- ଔଚିତ୍ୟ- ଜାମିନ ଅଯୋଗ୍ୟ ଅପରାଧ- ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତି- ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା: ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନଥିଲା- ଅପରାଧର ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରକୃତିକୁ ବିଚାର ନକରି ସେହି ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା-ଅପରାଧିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1973- ଧାରା 439- ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତା, 1860- ଧାରା 302 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 201 ।

ଉତ୍ତରଦାତା-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ IPCର ଧାରା 302 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 201 ଅଧୀନରେ ଦୋଷାରୋପ କରାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ସହ-ଅଭିଯୁକ୍ତ ଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା ଜଣେ ଓକିଲ ଥିଲେ । ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଜାମିନ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେବେ, ଏହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରଦାତା-ଅଭିଯୁକ୍ତ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଯେଉଁ ଆବେଦନରୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା, ତାହା ଅନୁରକ୍ଷଣୀୟ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ କାରଣ ତାହା ବ୍ୟଥିତ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇନଥିଲା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା : 1. ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଏହି ଆବେଦନଟି ନିଜେ ଅନୁରକ୍ଷଣୀୟ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ, କାରଣ ଏହା କୌଣସି ବ୍ୟଥିତ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇନାହିଁ, ଯେହେତୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ପୂର୍ବରୁ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇସାରିଛି । [924- G- H]

2.1. ଜାମିନ ଆବେଦନରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ଥିବା ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି (i) ଅଭିଯୁକ୍ତ ଅପରାଧ କରିଛି ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତ କିମ୍ବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆଧାର ଅଛି କି; (iii) ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ ଦଣ୍ଡର କଠୋରତା; (iv) ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜାମିନ ମୁକ୍ତ ହେଲେ,ତାଙ୍କର ଫେରାର ହେବା କିମ୍ବା ପଳାୟନ କରିବାର ବିପଦ; (v) ଚରିତ୍ର, ବ୍ୟବହାର, ଅର୍ଥ, ପଦବୀ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତର ସ୍ଥିତି; (vi) ଅପରାଧର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା; (vii) ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସହିତ ହେରଫେର ହେବାର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆଶଙ୍କା; ଏବଂ (viii) ସେ ଯାହା ହେଉ ନା କାହିଁକି , ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟ ବିଫଳ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ।

2.2.ଜାମିନ ଅଯୋଗ୍ୟ ଅପରାଧରେ ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର କରିବାର ଏକ ବିଚାର ହେଉଛି ଅପରାଧର ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରକୃତି । ଏପରି କୌଣସି ଲଘୁକର ପରିସ୍ଥିତି ନାହିଁ, ଯାହା IPCର ଧାରା 302/201 ଅନୁଯାୟୀ ଜାମିନ-ଅଯୋଗ୍ୟ ଗୁରୁତର ଅପରାଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଅପରାଧର ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରକୃତିକୁ ଆଦୌ ବିଚାର କରିନାହାନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ଅଭିଯୁକ୍ତର ଘନିଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଘରେ, ତାହା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଶୟନକକ୍ଷ ଭିତରେ, ଗୁଳି କରି ହତ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତ, ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର କାହାଣୀ ପ୍ରକାଶ କରିଛି ଯେ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଭାରୀ ଦାୟିତ୍ୱ ରହିଛି ।

ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଅମରମଣି ତ୍ରିପାଠୀ, **[2005] 8 SCC 21, ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ କରାଗଲା ।**

2.3. ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଜଣେ ଓକିଲ ହୋଇଥିବାରୁ, ସେ ଏକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ପଦବୀରେ ଏବଂ ସମାଜରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛନ୍ତି । ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ତାଙ୍କ ସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ତାଙ୍କ ପ୍ରଭାବ ଏବଂ ପଦବୀ ବ୍ୟବହାର କରି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ହେରଫେର କିମ୍ବା ପ୍ରଲୋଭିତ କରାଯିବା, ବାଧ୍ୟ କରାଯିବା, ଧମକ ଦିଆଯିବା କିମ୍ବା ଭୟଭୀତ କରାଯିବାର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆଶଙ୍କାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯାଇପାରିବନାହିଁ ।

ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 529/2006 ।

ଅପରାଧିକ ବିବିଧ ଜାମିନ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 11884/2005ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 7.9.2005 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ରଣଜିତ କୁମାର, ସିଦ୍ଧାର୍ଥ ଦାଭେ ଏବଂ ବିଭା ଦତ୍ତ ମଖିଜା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜୟ ହଂସାରିଆ, ସି. ଡି. ସିଂ, ପ୍ରଶାନ୍ତ ଚୌଧୁରୀ, ଅଭିଷେକ ଚୌଧୁରୀ ଏବଂ ପ୍ରବୀଣ ସ୍ୱରୂପ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏଚ. କେ. ସେମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଏହି ଆବେଦନରେ ଆପତ୍ତି ହେଉଛି ଅପରାଧିକ ବିବିଧ ଜାମିନ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 11884/ 2005 ରେ ଆହ୍ଲାବାଦସ୍ଥିତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା 7.9.2005 ତାରିଖର ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା-ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଜାମିନର ଆଦେଶ ।

ଆମେ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା -ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ବିଜୟ ହଂସାରିଆଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏକୁ ଫଏସଲା କରିପାରିବା ଯେ ଆବେଦନଟି ନିଜେ ଅନୁରକ୍ଷଣୀୟ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ, କାରଣ ଏହା ଏକ ବ୍ୟଥିତ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇନାହିଁ । ଏହି ଯୁକ୍ତି ତିଷ୍ଠି ନାହିଁ କାରଣ ଆମର 30.9.2005 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ପୂର୍ବରୁ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇସାରିଛି ।

ଉଭୟ ପକ୍ଷର ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତାମାନେ ମାମଲାର ଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ତଥାପି, ଆମେ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ମାମଲାର ଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖିଛୁ, ନଚେତ୍ ଏହା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ମାମଲା ପ୍ରତି ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ କରିପାରେ, ଯେହେତୁ ବିଚାର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଅଛି । ଏହା କହିବା ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଜାମିନ ଦବାରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନ ଥିଲେ ।

ଯେଉଁ ଅପରାଧ ଅଧୀନରେ ଉତ୍ତରଦାତା ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ହେଉଛି IPCର ଧାରା 302 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 201 ଯେଉଁଥିରେ ସ୍ୱାମୀ ମୁଖ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଥିଲେ ଏବଂ ପତ୍ନୀ ସହ-ଅଭିଯୁକ୍ତ ଥିଲେ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ବିସ୍ତୃତ ଆଲୋଚନା ପରେ 3.6.2005 ତାରିଖରେ ସହ-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ ଏହି ଘଟଣା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଘର ଭିତରେ ଘଟିଛି, ତାହା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଶୟନକକ୍ଷରେ ଏବଂ

ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣେ ଓକିଲ ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଜାମିନ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଆଧାର ହେବ ନାହିଁ ।

ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନ ଏବଂ ମାମଲାର ବିଭିନ୍ନ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ 10.6.2005 ତାରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଆହ୍ଲାବାଦର ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତା-ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ମଧ୍ୟ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆମ ମତରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଯେପରିକି ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ରିଭଲଭରରେ ମିଳିଥିବା ଆଙ୍ଗୁଠି ଛାପକୁ ତାଙ୍କର ନିଜର ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ବାଲିଷ୍ଟିକ୍ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ନଥିବା ପରି ଦୁର୍ବଳ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଛନ୍ତି, ଅଭିଯୁକ୍ତ ଯିଏ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ଓକିଲ ଭାବରେ ଅଭ୍ୟାସ କରୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ପୂର୍ବ ଅପରାଧିକ ଅତୀତ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଅପରାଧର ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରକୃତିକୁ ଆଦୌ ବିଚାର କରିନାହାନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ଉତ୍ତରଦାତା - ଅଭିଯୁକ୍ତର ଘନିଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଘରେ, ତାହା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଶୟନକକ୍ଷ ଭିତରେ, ଗୁଳି କରି ହତ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର କାହାଣୀ ପ୍ରକାଶ କରିଛି ଯେ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଭାରୀ ଦାୟିତ୍ୱ ଲଦାଯାଇଛି ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ହଂସାରିଆ ଦୃଢତାର ସହ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା 7.9.2005 ତାରିଖରୁ ଜାମିନରେ ଅଛନ୍ତି, ସେ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସ୍ୱାଧୀନତାର କେବେବି ଅପବ୍ୟବହାର କରିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସହିତ ହେରଫେର ହେବାର କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ନାହିଁ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ଫେରାର ହେବା କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟର ବିଫଳ ହେବାର କୌଣସି ଆଶଙ୍କା ନାହିଁ । ତାଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ଜାମିନର ବାତିଲ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଆଧାର ନାହିଁ । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ ଜାମିନ ବାତିଲ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୀତି ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଆମେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଏହି ଦାଖଲକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ । ଆମେ ଯାହା ବିଚାର କରୁଛୁ ତାହା ହେଉଛି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଜାମିନ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ପଦ୍ଧତିର ସଠିକତା । ଆମେ ଜାମିନର ବାତିଲ ପାଇଁ କୌଣସି ଆବେଦନ ଉପରେ ବିଚାର କରୁନାହୁଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଏହା ଆଇନର ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନୀତି ଯେ ଅଣ-ଜାମିନଯୋଗ୍ୟ ଅପରାଧରେ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଏକ ବିଚାର ହେଉଛି ଅପରାଧର ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରକୃତି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମୟରେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଆଦୌ ଧ୍ୟାନ ଦେଇନାହାନ୍ତି ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ *ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଅମରମଣି ତ୍ରିପାଠୀ*, [2005] 8 SCC 21ରେ, ଯେଉଁଥିରେ ଆମ ଭିତରୁ ଜଣେ (ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ରବୀନ୍ଦ୍ରନ) ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଭିନ୍ନ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ବିଚାର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଜାମିନ ଆବେଦନରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ଥିବା ପରିସ୍ଥିତି ହେଉଛି (i) ଅଭିଯୁକ୍ତ ଅପରାଧ କରିଛି ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତ କିମ୍ବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆଧାର ଅଛି କି; (ii) ଅଭିଯୋଗର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ ; (iii) ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ ଦଣ୍ଡର କଠୋରତା; (iv) ଯଦି ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ ହେଲେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ଫେରାର କିମ୍ବା ପଳାୟନ କରିବାର ବିପଦ; (v) ଅଭିଯୁକ୍ତର ଚରିତ୍ର, ଆଚରଣ, ଅର୍ଥ, ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ସ୍ଥିତି; (vi) ଅପରାଧର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା; (vii) ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସହିତ ହେରଫେର ହେବାର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆଶଙ୍କା; ଏବଂ (viii) ଅବଶ୍ୟ, ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟ ବିଫଳ ହେବାର ବିପଦ ।

ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଜଣେ ଓକିଲ । ଜଣେ ଓକିଲ ଭାବେ ସେ ଏକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ପଦବୀରେ ଏବଂ ସମାଜରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛନ୍ତି । ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ତାଙ୍କ ସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ତାଙ୍କ ପ୍ରଭାବ ଏବଂ ପଦବୀ ବ୍ୟବହାର କରି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ହେରଫେର କିମ୍ବା ପ୍ରଲୋଭିତ କରାଯିବା, ବାଧ୍ୟ କରାଯିବା, ଧମକ ଦିଆଯିବା କିମ୍ବା ଭୟଭୀତ କରାଯିବାର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆଶଙ୍କାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ବାସ୍ତବରେ, ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର କରୁଥିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଦେଶ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି, ଆମେ କୌଣସି ଲଘୁକର ପରିସ୍ଥିତି ପାଇନାହୁଁ, ଯାହା IPCର ଧାରା 302/201 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଜାମିନ ଅଯୋଗ୍ୟ ଗୁରୁତର ଅପରାଧରେ ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରିଥିଲା ।

ଉଲ୍ଲେଖିତ କାରଣ ପାଇଁ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଜାମିନ ଆଦେଶ କରୁଥିବା 7.9.2005 ତାରିଖର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ଏତଦ୍ୱାରା ବାତିଲ

କରାଯାଉଛି ଏବଂ ଖାରଜ କରାଯାଉଛି । ଉତ୍ତରଦାତା ଜାମିନରେ ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଜାମିନ ବଣ୍ଡ ଏବଂ ପ୍ରତିଭୂ ବାତିଲ ହୋଇଛି । ତାଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ହାଜତକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

କେ. କେ. ଟି. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।